

שהגלה כוה יוכל להציג ביטם הכה/or אל שהוא גם כן מקורת השבח שישראל מSKI ליה והוא יכול להכניס בו קדושה שבבז' ישראל, והוא גם כן מעיןabol הא שקרוא עלא דארוי, והוא יוזר מעיןabol הא שקרוא עלא דארוי, והוא יוזר מעיןabol הא שאן בו לאילול ואלה שתהן בו גם עולם הא ממש, וכן קרא שבוחן והוא מצד ישראל, והוא יכון אל הקודש, ועל הנאמר ויאמר ה' אל משה שהי' חיבור על משה ובו ריבון הונן שיבוא אהרון אל הקודש והוא בזאת שירגיש כל הכה/or כוה ואמריה בהישיח זול כל אמותי, ומכל מקום נאמר לו רבר אל אהרן אחיך על פשוטי הרешה שנגנגל על י' כי כי אהן מהן הבוגנות וכורבנות ים הכה/or, ואמר קדום ואיל ריבון כל בזאת שיש ערומים וכמו' מש' בז' וה' דא כתוב קלח' קלח' וכו' עת לכל חפץ וכחיב' חווילם סיט', ייד' ואניophile לך ה' עת רצין, והוא על פי מה שאמרנו ודברים דברה כה' וכו' שער' תפליה פטמי' פרוחים פטני' גנולים וכור' קרבנן לבי' קדושה בז' ריבון אה' ארכ' ואיזון כו' קלח' ריבון ריבוע� וליבא וכו' וו' חורה קלח' וכו' והם כולין שעטר החמשים בינה שהוא עלמא אמת, אבל לבן גודל הזהיר ואיל ריבון בכל עת. ועת רצין הינו כישיש חיבור עת שורא מות מלכות ווצן שהוא עצוץ עתקין כל בא טעם כחר עליון ואיתא אמר מלכtiny וכמי' כו' קלח' וזה שמוכבא בז' פדרשת קדש' אליל אה' כהדא עת דע ווצן חור אטכלילו דא ברא והוי חדר. וחיבור זה הוא בשבח הדוא מהימנותה שלימאה בתקרא קדישא וועיד אפין' וועל פחחן ריב' לדבשתה הדוא מעד' קדושה כהר' ייברך כמו' שאמור שמי' לא, יונ' ריב' לעת ייע' המ' מקדשכט, ובאן אמר דא רוק שיגושין כל הכה/or כהדא שבירת אגדין. ועל זה האמור לו בסוף הפרשה

תירשען אחרי

שנאמר ויאמר ה' אל משה והוא מה שנאמר בזאת יכוא: